

תורת אביגדור

זוּלָּתָם

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: אהרן ספֿטנר
איורים: מירי וינר

פְּרֻשֶׁת יוֹחֵי תשפ"ה

גבור פארי

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה
להנצחות: 02-966-5295

פְּרִשֶׁת וַיְחִי תִשְׁפֹּה

גְּבוּר כְּאָרִי

"רוּבִי, נִדְמָה לִי שְׁאֵתָה מֵתִנְדֵּד בְּנִדְנֵדָה הַזֹּאת כְּכֹר הַרְבֵּה זְמַן," אָמַר בְּנֹצִי. "אַתָּה מִסְכִּים שְׁעֲכָשׂוּ יְהוָה תּוֹרִי?"

"בְּשִׂמְחָה," אָמַר רוּבִי בְּחִינָה, תּוֹךְ כִּדֵי שֶׁהוּא מִפְנֵה אֶת הַנִּדְנֵדָה לְטוֹבֵת חֲבֵרוֹ.

"לֹא נִרְאָה לִי," נִשְׁמַע קוֹל מְחֻסָּפֹס.

שְׁנֵי הַחֲבֵרִים נִשְׂאוּ אֶת מִבְטָם לְעֵבֶר מִקּוֹר הַקּוֹל, וְרָאוּ יֶלֶד בֶּעַל מִרְאָה בְּרִיוֹנֵי הַצּוֹעֵד לְעֵבֶרָם.

"הַנִּדְנֵדָה הַזֹּאת הִיא שְׁלִי!" אָמַר הַיֶּלֶד. "וְעֲכָשׂוּ - תִּסְתַּלְקוּ מִכָּאן!"

בְּנֹצִי נֹתֵר לְשֵׁבֶת בְּנִדְנֵדָה, כְּשֶׁעַל פְּנֵי הַבְּעָה מֵתוֹחָה.

"זֹאת לֹא הַנִּדְנֵדָה שְׁלִי," אָמַר רוּבִי בְּהִתְרַסָּה. "זֹאת גְּנֵה צְבוּרִית."

"בְּאֵמֶת?" אָמַר הַיֶּלֶד, וְנוֹפֵף בְּאֶגְרוֹפוֹ בְּאִיָּם. "רוֹצֵה שְׁאֵנִי אוֹכִיחַ שֶׁהִיא שְׁלִי?"

בְּנֹצִי הִבִּין שְׁאֵין לוֹ בְּרָרָה, וְשֶׁאֵם הוּא לֹא מֵעֵנִן שְׁפָרְצוֹפוֹ יִפְגֹּשׁ אֶת אֶגְרוֹפוֹ שֶׁל הַבְּרִיוֹן, עָלָיו לְפָנוֹת בְּמַהִירוֹת אֶת הַנִּדְנֵדָה - וְכֹךָ הוּא עֹשֶׂה.

"זֹאת לֹא הַגְּנֵה שְׁלִי," אָמַר רוּבִי, בְּעוֹדָם מֵתְרַחֲקִים.

הַבְּרִיוֹן הָרִים אָבֵן מֵהַרְצָפָה. "עֲכָשׂוּ אֶתֶם תַּחֲטְפוּ!" הוּא אָמַר, וְהִתְכוּנֵן לְהַשְׁלִיךְ לְעֵבֶרָם אֶת הָאָבֵן.

רוּבִי וּבְנֹצִי הִבִּינוּ שֶׁכַּעֲת הוּא הַזְּמַן לְבָרַח, וּפְתַחוּ בְּרִיצָה מְהִירָה, בְּעוֹד הָאָבֵן חוֹלֶפֶת בְּסִמּוֹךְ לְרֵאשָׁם.

מֵרֵב כַּעַס שֶׁהָאָבֵן הִחְמִיצָה אֶת הַמַּטְרָה, הַבְּרִיוֹן הָרִים אָבֵן נוֹסֶפֶת וְהַשְׁלִיךְ אוֹתָהּ לְעֵבֶר חֲתוּלָה שֶׁעֲמָדָה בְּסִמּוֹךְ.

"עַל מָה אַתֶּם בְּדִיִק מִסִּתְּכָלִים???" צָרַח לְעֵבֶר אַח וְאַחֹת שֶׁעֲמָדוּ וְהִבִּיטוּ בְּנִצְעָשָׁה, וְשִׁנְיָהֶם הִתְחִילוּ לְבַכּוֹת.

בְּדִיִק אַז, יְהוּדֵי מִבְּגָר נִגַּשׁ לְבְּרִיוֹן.

"שְׁלוֹם. נְעִים מְאוֹד - שְׁמִי מְנַחֵם בְּרִנְשִׁטִּין. אִיךָ קוֹרְאִים לָךְ?" שָׁאַל בְּקוֹל עֲדִין.

"תִּלְךָ מִפֹּה, זֹאת הַגְּנֵה שְׁלִי," הִיָּתָה תְּגוּבַתוֹ שֶׁל הַבְּרִיוֹן.

"אָה, הַבְּנֵתִי," אָמַר הָאִישׁ. "וּבְכֵן, אֲנִי מִקְוֶה שֶׁלֹּא אֶכְפֹּת לָךְ אִם אֶעֱבֹר דֶּרֶךְ הַגְּנֵה שְׁלִי בְּדַרְכֵי הַבַּיְתָה."

הבריון הביט בר' מנחם במבט נבוך, והקשיח את שריריו, על מנת להראות גדול וחזק יותר.

"אתה בודאי נער כשרוני ומצלח ביותר, אם כבר בגיל צעיר כל כך הצלחת לרכש גנה צבורית, המשיך ר' מנחם. "ממש מסקרן אותי לשמע את הספור שעומד מאחורי זה. אין לי ספק שמדבר בספור יוצא דפן."

"אני לא רוצה לדבר על זה, היתה תגובתו של הבריון.

"אה, הבנתי - מן הסתם זו היתה עסקה מרכזת ביותר. האמת היא שבין כה וכה אני כנראה לא אבין את הפרטים המסובכים, שכן אינני איש עסקים, ואני לא מבין בדברים האלה."

הבריון, שלא בדיק ידע איך אמורים להגיב, חייך בחצי פה.

"אז איך קוראים לך?" שאל שוב ר' מנחם.

"אריה, ענה הבריון.

"אריה - איזה שם יפה, אמר ר' מנחם. "בטח הוריך נתנו לך את השם הזה מתוך תפלה שתגדל להיות גדול וחזק כמו אריה."

"אני באמת חזק, אמר אריה.

"באמת?" התפלא ר' מנחם. "כי רק לפני כמה ידקות התנהגת בצורה שהוכיחה את ההפך."

"מה זאת אומרת? הכרחת את הילדים הללו לתת לי את הנדנדה וגרמתי להם לברח, מבלי שנגלצתי אפילו להרביץ להם. זה לא נקרא שאני חזק?"

”לא. לדעתי זה מראה על חלשה.”

אריה הביט בר' מנחם במבט מבלבל.

”אריה, שמעתי פעם על יהודה, בנו של יעקב אבינו?”

”שמעתי על יעקב אבינו, ואני יודע שהיו לו שנים עשר בנים, אבל אני לא זוכר את השמות שלהם,” ענה אריה.

”ובכן, כאשר יעקב אבינו ברח את בניו, הוא המשיך את יהודה לאריה, את בנימין לזאב ואת דן לנחש. יש לך משג מדוע הוא תאר את בניו כחיות טורפות ומסכנות?”

”אולי כי הוא רצה שהם יהיו גבורים?” הציע אריה.

”ככן מאוד! אבל כידוע, יעקב אבינו היה איש קדוש מאוד. למה שהוא ירצה שבניו יהיו גבורים?”

אריה הרבה בשאלה. סביר להניח שיעקב לא התכוון לכך שבניו יוכלו לגזל נדנדות מילדים אחרים, אבל מה עוד יכולה להיות כוונתו?

”לא תמיד קל לעשות את רצון ה',” אמר ר' מנחם. ”אנשים אחרים עלולים לצחק עליך על כך שאתה מקים מצוות, ולפעמים היצר הרע מנסה לשכנע אותך לעשות משהו שהוא לא בסדר. כדי לעשות את הדבר הנכון, נדרשת גבורה אמיתית, ובענין הזה לא יעזר כל הכח הפיזי בעולם.”

ר' מנחם הצביע לכוון ראשו: ”הגבורה האמתית נמצאת כאן.”

”אבל איך אני יכול להפוך להיות גבור בראש שלי?” שאל אריה. ”אני כמעט לא יודע כלום על מצוות, מלבד דברים כמו מתנות בחנכה ותחפושות בפורים.”

”יש לי רעיון,” אמר ר' מנחם. ”בכל יום אני עובר כאן בדרךפי חזרה מהכולל. למה שלא תצטרף אלי, ואני אסביר לך קצת על הנושא הזה - כיצד לדעת מה ה' רוצה מאתנו, וכיצד נוכל ללמד להיות באמת גבורים כמו אריה?”

עֵבֶת פִּיפֵּי וּמְבָרֵךְ!

נָשׁוּב וּנְחַיֵּד:

1. מי בספור היה באמת גבור?
2. מדוע המשיך יעקב אבינו את בניו לחיות מרר?